

Breed draagvlak voor natuurbeheer met lokale grazers

nieuws

Op Natuurbericht.be houden Natuurpunt en een masterstudente van de KU Leuven een warm pleidooi voor het inzetten van lokale rundveerassen in natuurgebieden. Begrazing is een belangrijke beheermaatregel in de Vlaamse natuurgebieden. Hiervoor wordt vaak beroep gedaan op buitenlandse rassen zoals Galloway- en Aberdeenrunderen. Onnodig, zo blijkt uit de masterproef van Sarah Tilkin. De meeste lokale rassen zijn vergelijkbaar met buitenlandse rassen op vlak van zelfredzaamheid en de noodzaak tot bijvoederen. Bovendien vallen de dieren erg in de smaak van bezoekers.

© 22 AUGUSTUS 2014 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:27

Lees meer over:

[natuur](#)

[diversificatie](#)

Op Natuurbericht.be houden Natuurpunt en een masterstudente van de KU Leuven een warm pleidooi voor het inzetten van lokale rundveerassen in natuurgebieden. Begrazing is een belangrijke beheermaatregel in de Vlaamse natuurgebieden. Hiervoor wordt vaak beroep gedaan op buitenlandse rassen zoals Galloway- en Aberdeenrunderen. Onnodig, zo blijkt uit de masterproef van Sarah Tilkin. De meeste lokale rassen zijn vergelijkbaar met buitenlandse rassen op vlak van zelfredzaamheid en de noodzaak tot bijvoederen. Bovendien vallen de dieren erg in de smaak van bezoekers. In een onderzoek aan de KU Leuven werd gepeild naar de mening van bezoekers, terreinbeheerders en fokkers over de inzet van grote grazers in natuurgebieden. In tegenstelling tot wat de meeste terreinbeheerders denken, is er wel degelijk een draagvlak voor de inzet van Belgische rassen. En de fokkers zelf, zij achten hun lokale rassen in grote mate geschikt voor begrazingsprojecten in natuurgebieden. Ongeveer de helft van hen wenst samen te werken met natuurverenigingen.

De onderzoekster stelde eveneens vast dat de meeste lokale rassen vergelijkbaar zijn met buitenlandse rassen op vlak van zelfredzaamheid en de noodzaak tot bijvoederen. Wanneer er gekozen wordt voor seizoensgebonden begrazing blijken deze kenmerken bovendien van minder belang dan het graasgedrag.

In het natuurgebied Bos t' Ename werken ze al jaren met Oost-Vlaams roodbont, vervolgt Natuurbericht.be. Het gaat hier om een oud zelfredzaam rundras dat zonder problemen in ruige, halfopen vegetaties of bossen graast. De runderen worden niet bijgevoerd in de winter en hebben geen stal of schuilhok nodig bij slecht weer. Ze trekken dan liever wat verder het bos in.

Begrazing met lokale rassen is volgens KU Leuven-studente Tilkin en de afdeling Beheer van Natuurpunt niet alleen van betekenis voor het behoud van ons 'levend erfgoed'. Het behaagt ook de bezoeker. "Het inschakelen van grote grazers dient echter nuttig te zijn", klinkt het.

Begrazing is in die zin een middel ten einde het doel, namelijk een bepaald landschapstype of vegetatie, te bereiken. Zo werkt begrazing met het Houtlandschap bijvoorbeeld perfect in droge heide en stimuleert extensieve begrazing met runderen spontane verbossing. Daarom luidt de conclusie

dat terreinbeheerders beroep kunnen doen op oude Belgische grazers mits een goede kennis van de rassen en hun grasgedrag en voldoende terreinervaring. Het blijft dus een kwestie van maatwerk.

Bron: Natuurbericht.be

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra